

vací smlouvě vychází ze zásady o nedílnosti smluvené premie, vyslovuje v celé řadě ustanovení, že pojistitel má nárok na celou premii za pojistné období, v němž předčasné skončení aneb neúčinnost pojišťovacího poměru nastala (§§ 38 odstavec (2) poslední věta, 61 odstavec (4) druhá věta, 65 odstavec (3) zákona o pojišťovací smlouvě), aneb v němž se pojistitel o rozhodující události pro zánik pojišťovacího poměru dověděl (§§ 7 odstavec (3), 63 odstavec (1), 67 odstavec (2) zákona). Přísluší proto pojistiteli nárok na zažalované částky zbytku celoročních premií za pojišťovací období, v němž se o odpadnutí zájmu pojistníka na pojištění (§ 63 zákona) aneb o zcizení autobusů, jichž se pojištění týká (§ 67 zákona) dověděl, a nebylo proto neodůvodněnému dovolání opřenému o dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. vyhověno.

Čís. 12670.

Knihovní poznámku hypotekární žaloby jest posuzovati podle § 378 ex. ř. Platí proto o ní osmidenní lhůta k rekursu.

(Rozh. ze dne 3. června 1933, R I 365/33.)

Soud první stolice povolil knihovní poznámku hypotekární žaloby. Rekursní soud zamítl návrh, by byla knihovně poznamenána hypotekární žaloba.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs navrhovatelky.

Důvody:

Poznámka hypotekární žaloby podle § 59 knih. zák. patří svými účinky vytčenými v § 60 knih. zák. k oněm opatřením, která mají knihovnímu věřiteli zabezpečiti uplatňovanou pohledávku již v době, kdy o oprávněnosti žalobního nároku není ještě pravoplatně rozhodnuto, umožňujíc mu, by exekuce mohla býti vedena na nemovitost do zástavy danou přímo proti každému pozdějšímu vlastníku zastavené nemovitosti. Svými účinky brání tudíž poznámka hypotekární žaloby nepříznivé působnosti právního jednání knihovního dlužníka, kterým se po poznámce zbavuje zastavené nemovitosti, v poměru k jeho knihovnímu věřiteli, a má stejný účinek jako zajišťovací prostředek § 382 čís. 6 ex. ř., záležející v soudní záповědi zciziti nemovitost neb právo v knize veřejně zapsané, ke kterým se vztahuje nárok ohroženou stranou tvrzený. Také tato záповěď poznamenává se podle § 384 druhý odstavec ex. ř., a to z úřadu, v pozemkové knize a má v zápětí, že zápisy, které se stanou po výkonu poznámky, podle dobrovolného opatření učiněného odpůrcem ohrožené strany proti zákazu, bude právo zřízeno jen tenkrát proti ohrožené straně, bude-li nárok jí vznesený na nemovitost nebo na knihovní právo pravoplatně odmítnut. Jest tedy výsledek poznámky hypotekární žaloby a tohoto zajišťovacího opatření podle § 382 čís. 6 ex. ř. stejný a záleží v tom, že ve prospěch knihovního vě-

řitele neb osoby nárok k nemovitosti uplatňující, zůstává zachován takový stav, jako kdyby k pozdějším právním jednáním knihovního dlužníka vůbec nebylo došlo. Ve srovnání s jinými peněžitými pohledávkami má hypotekární pohledávka privilegované postavení toho dosahu, že, i když nelze pro peněžitě pohledávky podle § 379 poslední odstavce ex. ř. vydati zákaz zcizení na nemovitosti se vztahující, přece jí poznámka hypotekární žaloby zajišťuje stejný účinek, jaký má na mysli § 379 druhý odstavce ex. ř., jenž ustanovuje, že k zajištění peněžitých pohledávek mohou býti učiněna zatímní opatření, bez nichž (mimo jiné také zcizením jmění) mohlo býti zmařeno nebo značně stíženo vydobytí peněžitě pohledávky. Podstata poznámky hypotekární jest tudíž v tom, že poskytuje zajištění knihovnímu věřiteli pro jeho právo žalobou uplatněné, což jest i podstatou zatímních opatření, upravených v § 378 a násl. ex. ř. Jest proto poznámku hypotekární žaloby posuzovati se zřetelem k článku I. odst. 2 uvoz. zákona k ex. ř. a k čl. XIII. čís. 7 uvoz. zák. k ex. řádu, jakož i podle čl. XXVII uvoz. zákona k ex. řádu podle ustanovení § 378 ex. ř. a násl., tedy také podle § 402 ex. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení platí pak se zřetelem k § 65 ex. ř. také osmidenní lhůta rekursní, týkající se povolení poznámky hypotekární žaloby. Napadené usnesení bylo doručeno zástupci dovolatelky dne 25. února 1933 a rekurs datovaný dnem 9. března 1933, došel na soud první stolice dne 10. března 1933, tedy po uplynutí osmidenní lhůty k dovolacímu rekursu (srovnej sb. n. s. čís. 9244). Byl proto dovolací rekurs odmítnut podle § 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř.

Čís. 12671.

Přednostní pořadí podle § 265 zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. platí pro daňové pohledávky tam zmíněné o d n e p ř í k l e p u z p ě t p o č í t a j í c, i když dražebnímu řízení předcházela vnucená správa nemovitosti.

Ustanovením § 265 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. nebyl změněn velící předpis § 216 čís. 1 ex. ř.

(Rozh. ze dne 3. června 1933, R I 398/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud první stolice československému státu v přednostním pořadí k hotovému zaplacení daň výdělkovou, pozemkovou a domovní. Rekursní soud k rekursu československého státu (finanční správy) napadené usnesení potvrdil. Důvod y: Stížnost napadá rozvrhové usnesení z důvodu, že nebyly přikázány daně v pořadí přednostním k hotovému zaplacení, a to daň výdělková, daň pozemková a daň domovní, a vychází při tom stěžovatelka z názoru, že tyto daně měly býti přikázány za tři léta ode dne povolení vnucené správy, t. j. od 7. července 1926 tři léta zpět počítajíc. Tyto daně měla však stěžovatelka uplatňovati v řízení o vnucené správě, neboť § 216 ex. ř. sta-